

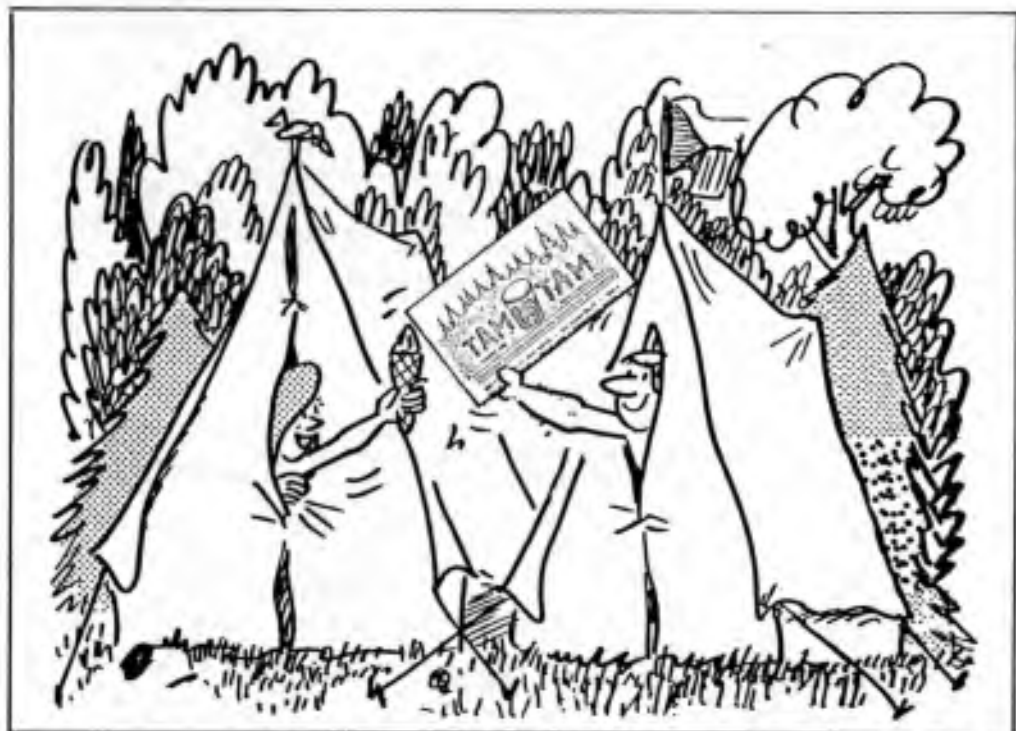
TAM TAM TAM

ŘÍJEN 1986

14. ročník (1986/87) ČÍSLO 1

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ VE ŠVÝCARSKU

DNES V ČÍSLE: POHÁDKOVÝ DĚDEČEK * DRUŽINA TYGRŮ * SKAUTÍCI ZA VÝKLAD-
DEM * OLD KIWI FAN CLUB * SKAUTIŠKAS JUMORAS * ČOCHTANI NA ARDECIE
* PRVNÍ PUŤÁK * BOY SCOUTS OF CHINA * VENÉDI * SPISOVATEL VLADI-
MÍR * KRVELAČNÝ PROCES * IVANČENA * SLOVANŠTÍ SKAUTI * JUNACTWO *

MEZI ÚDERY TAMTANU

Tropickou krajinu
nejspíš připomíná
nakřáplá soška
černého bubeníka
k ježíšku 1952

Venkovské blues
podletních červánků
prostor ptačího letu
volný pád
zakřiknuté noci

Ohnivé vpisy
němých souhvězdí
blýskání na časy
jen pozdravit
Jižní kříž

Žíznlivý rytmus
na dosah ruky
poselství večernice
hudba
tlukotu vlastního srdce

Nepokoj
prstů na povrchu kůže
protinožců
na prahu domova
ohluchlé hvězdy

Václav HOKŮV

SVATÝ JIŘÍ - DEN SMUTKU I V A N Č E N Ā

Během druhé světové války založili skauti z Ostravska ilegální skupinu "Odboj slezských Junáků". Hoši pomáhali partyzánům, opatrovali falešné doklady a získávali zbraně. 31. března 1945 se sešli vedoucí členové skupiny na tábořišti Slezské lesní školy ve Chladné vodě pod Tysou horou. Zde bylo rozhodnuto o ozbrojeném buji proti okupantům /tenkrát německým/.

Skauti však pro osvobození vlasti zbraně nepozvedli. Gestapo bylo skupině na stopě a pět jejich členů zatklo. Chlapci byli 24.4.1945 popraveni. Ironií osudu je, že v tento den oslavují skauti po celém světě svátek svého patrona sv. Jiřího. Pro slezské Junáky je zmíněné datum bohužel i Dnem smutku.

Členové 30. oddílu ostravských Junáků nechali na Ivančeně - hřebenu moravskoslezských Beskyd - láhev se zprávou o oné události. V láhvi byla též výzva, aby každý kolemjdoucí přinesl kámen k účtění památky pěti mrtvých skautů. K láhvi postavili kříž ze dvou trámků, sbitý dvěma hřebíky. Výzva zapůsobila. Během let vznikla na Ivančeně mohutná mohyla. Vyrostla z kamenů posbíraných široko daleko v okolí. Jeden z nich přinesl bratr Plajner až z Vyšehradu. Starý ztrouchnivělý kříž byl nahrazen dubovým.

TENTO LETOŠNÍ SÍPOTISKOVÝ NÁTISK NĀM ZASLAL AKELA Z DALEKÉ AUSTRALIE !!

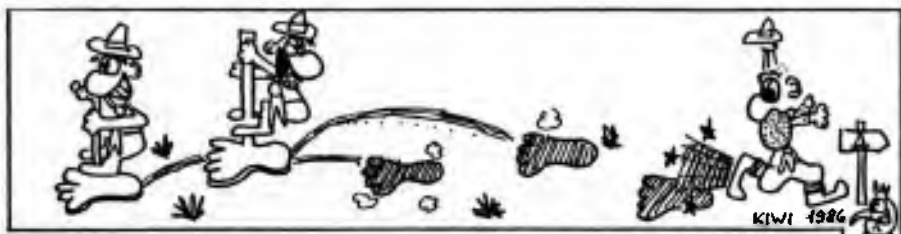
Na výroční den smrti pěti Junáků na Ivančenu každoročně stoupají stovky členů skautské rodiny. Bývalý časopis JUNĀK uvádí, že v roce 1968 přineslo svůj kámen více než 1500 lidí. A byli mezi nimi i Poláci, Maďaři a Jugoslávci.

Na výroční den smrti pěti Junáků na Ivančenu každoročně stoupají stovky členů skautské rodiny. Bývalý časopis JUNĀK uvádí, že v roce 1968 přineslo svůj kámen více než 1500 lidí. A byli mezi nimi i Poláci, Maďaři a Jugoslávci.

o průběhu letošní "Ivančeny" jsme do uzávěrky ještě žádnou zprávu neobdrželi. Náš pražský zpravodaj nám však sdělil úsměvný detail, že v posledních letech se na přístupových cestách k Ivančeně flákají zachmuření soudruzi a každého, kdo nese z údolí kámen, vracejí. Kromě toho chce rodná strana a vláda mohyly zplanýrovat. Je to však problematické. Na Ivančenu totiž vedou jenom úzké stazky. A tam se oní se svou "vót étoj řéchnikoj" nedostanou...

OLD KIWI

Na poslední Válenď dal Cookie někomu nedopatřením kožený odznak Ivančeny, který potřebujeme pro archivní účely. Obdarovaný nechť se přihlásí v redakci. Odznak mu bude vyměněn.

PAN TAU BYDLÍ V PARAGUAI: POHÁDKOVÝ DĚDEČEK NA DNI UPRCHLÍKŮ

Obvyklý příběh Dne uprchlíků v Curychu. Einstein - posílený o Lišku - se obětavě nořili do davů a žebrali kýžené peníze pro TAMTAM. Tu dvacetník, tam dokonce celý frank. Všichni jsme byli u vytržení, že se nám podaří finančně zajistit vydání dnešního TAMTAMU. "Koukej," řval zdálí Einstein, "co jsem u támletoho dědečka urval!" Mocně přitom mával dvacetifrankovou bankovkou...

Dobrotivý dárcce se opodál cpal bramborákem a byl očividně překvapen, že jsem mu přišel poděkovat. Mluvili jsme spolu německy, protože zmíněný pán česky skoro již nerozuměl. Jeho maminka, pravil se narodila v Bratislavě, on žije v Paraguai - a jaképak prý řeči. V TAMTAMU jako dárcce jmenovitě figurovat nechce. Kdysi skautoval a to je všechno. Pán zmizel v davu.

Za hodinu, právě když jsem u Rozkošnice loudil slevu na pivo, se dědeček znenadání objevil znovu. "Konáte tábory?", otázal se a po našem kladném ujištění pravil: "Koupil jsem pět kapesních nožů pro nejlepší skauty." Vrhł po nás balíčky a byl fuč.

V našich řadách nastal určitý zmatek. Já jsem tvrdil, že to je pohádkový dědeček, kdežto Kiwinka - která musí pokaždé vyhrát - řekla, že ho poznala. Byl to prý pan Tau. A když jsme už zabruslili do říše pohádek, čekali jsme, co se bude dít dál. A dělo se!

"Jistě potřebujete nějaké peníze na časopis," usoudil pohádkový dědeček, jenž se znovu vynořil a vložil do pokladny TAMTAMU stovku. "Hrozně spěchám, mám tu jeden obchodní termín," utrousil a odporoučel se.

Jeho čtvrtý výstup na sebe nenechal dlouho čekat. Přifrčel a věcně se zeptal: "Co byste potřebovali?" Tato složitá otázka překračovala mou kompetenci, takže jsem pohádkového dědečka přihrál Cookiemu. Ten nesměle odpověděl: "No, stany a kolíky již máme - ale takhle kance..." Cookie se pak vzmužil a vyhrkl: "Ale i s pádly!" "Deset, patnáct?", otázal se věcně pohádkový dědeček. "Kolik lodiček potřebujete?" To bylo i pro protřelého Cookieho moc, takže dědeček, který běhal za obchody, opět uprkl. Samozřejmě za sebou zanechal novou stovku...

Po slabé hodině přiskotačil dobrotivý dědeček popáté. "Hm, kance," ušpitl a beze všeho pokračoval v před hodinou ukončeném rozhovoru: "Dejte mě číslo vašeho konta. Uslyšíte o mě!"

Nikdo z přítomných již nebyl údivem schopen slova, takže jsme dědečka namísto diků poplácávali po ramenou. To mu asi připomnělo zaplácávání dotěrných much na jeho pozemcích, neboť se bez okolků zeptal:

"Měli byste chuť, udělat si příští tábor v Paraguai? Pozval bych též místní skauty. Mohli byste jezdit na mých koních a dělat, co byste chtěli. Jo," dědeček učinil odmlku, "na výpravy do džungle - víte, tam je to trochu nebezpečné: anakondy, dravé šelmy a tak - bych vám jako doprovod zapůjčil své Indiány s otrávenými foukačkami. Tak já se zase přihlásím," pravil pohádkový dědeček, "a vy mě dáte vědět, jak jste se rozmysleli."

Pohádkový a zatím bezejmenný dědeček definitivně odkvačil...

OLD KIWI

Stádnku připsal Old Kiwi

SKAUTICI ZA VÝKLADEM

Jundci nemají kde schůzovat. Svolali na neděli schůzku do demolané skříně firmy Eisner na Příkladkopech v Praze. Chodci se velmi bavili, sledující denní pořad a mladý strážník, který chtěl zabránit zatarasení chodníku, nevěděl, jak by měl zakrodit. Oni totiž měli skauti schůzi v této místnosti řádně povolenu. Chlapci si přinesli s sebou z domovů stoly i židle, takže nic neubralo vřálosti jednání. Nakonec se osvědčily pohotovosti i při menší pouliční srážce, která se stala v blízkosti.
/Svobodné noviny, 7.12.1945/

U příležitosti Vdleny vydala redakce TAMTAMU tuto čumkartu. Autorem linorytu je Netopýr, razítko táborové pošty zapůjčil Kondor. Oba dle v ČSR.

OSOBNÍ ZNAKY: Včelíčka a Mřížbě.

JUNACTWO

"Junactwo" bylo jednou ze čtyř skautských organizací Kongresového království /nyní Polsko/ a působilo krátkodobě v letech 1914-1916. Iniciály B,C,P,N, a O jsou začátečními písmeny slov: bůh, ctnost, práce, učení, vlast.

VÍTE, ŽE OBÉ JE TYROSEMIOFILISTA? Zdrucující odhalení v příštím vydání TAMTAMU!!!

PRO KUTILY: pergamen dostaneme, když se vydělá osel.

中國童子軍總會

號五路南山中市北台

BOY SCOUTS OF CHINA

Čína upadla v roce 1949 do područí komunismu. To je tzv. "rudd Čína". A pak tu máme ještě jednu Čínu, správněji řečeno Čínickou. Je to ostrov Tchaj-wan, neboli Formosa. Leží na obratníku Raka. Sem před komunisty přehla čínská vláda a zde dodnes působí BOY SCOUTS OF CHINA.

První oddíl čínských skautů - bylo to tenkrát ještě na pevnině - založil v roce 1912 farář Yen Chia-lin. Hnutí našlo u mládeže velikou odezvu, takže na první světové Jamboree /Londýn 1920/ putovalo 14 Čínanů. V roce 1924 vznikli roveři. V létech 1930 a 1936 se v Nankingu konaly národní Jamboree. Čínský skautský svaz byl oficiálně založen v roce 1934. O tři roky později se stal členem mezinárodního ústředí.

Nastala druhá světová válka, kterou následova-

vala vleklá válka občanská. Vyhráli ji komunisté. Skautský svaz přesídlil v roce 1950 na Tchaj-wan. Tehdejší prezident Čankajšek se stal skautským pro-

■ ADVANCEMENT SCHEME

CUB SCOUT (8-12 YEARS OLD)

1. Antelope 2. Wolf 3. Deer 4. Panther

BOY SCOUT (12-15 YEARS OLD)

1. Tenderfoot 2. Second Class 3. First Class

4. Lion 5. Great Wall 6. National Flower

SENIOR SCOUT (15-18 YEARS OLD)

1. Fai-Li 2. Chien-Li 3. Wan-Li

ROVER & RANGER SCOUT (18-24 YEARS OLD)

1. Squire 2. Warranted 3. Service

tektorem. V rudé Číně byli skauti vymýceni. Na Tchaj-wanu jich je dodnes několik tisíc.

100 YEARS

湖清邊

Boy Scouts of China

The 6th Provincial Jamboree

Nov. 8-15, 1967

MŮJ PRVNÍ PUŤÁK Za ranního rozbřesku nás uvítala mlha, ve které jsme z Váleny vyrazili na tří denní puťák na ledovec Vorab. Cestou jsme prosili nebe o sluníčko, které se doopravdy objevilo. Při první zastávce k posílení šlápl nebohý Viking do psince k nevelké radosti Jirky, který pravil, že "žádné zbytečné věci se s sebou neberou!" Při stoupání do kopce unavou kvílela Kváka. Taktéž my jsme pocítili hlad. U kašny, kde jsme se malebně rozplácli, jsme již měli prostřeno: byl tam slepýš, ještěrka a macatí mravenci. Odolali jsme těmto laskominám a dali přednost obědu z ruksaku. Potom jsme - s menší zátěží na zádech - capali k cíli našeho prvního dne. Vlašťovka s Jirkou uvařili dobrou večeři. Sotva jsme se v lese uložili ke spánku, vyburcovala nás bouřka. Kromě toho jsme byli patrně určeni za večeři mravencům, neboť nás celou noc chodili ukusovat. Když jsme druhým dnem vstávali, sluníčko se jen chechtalo. Po ovesné kaši, které zprvu nikdo nedůvěřoval, jsme se vydali na další výstup. Připloužili jsme se k horské chatě, ve které domorodci dělali sýr. Pozvali nás na

podmáslí. Každý z nás si pořádně přihnul. Po několika dalších hodinách výstupu se před námi jako bílá plachta rozprostřel ledovec. Nadláblí jsme se u stanice lanovky, přičemž jsme nadšeně očumovali lyžaře. Potom jsme se dlouho snažili dostat Ribanu z WC. Tvrdila, že ze sebe hodlá smýt alespoň dvě kila špíny, aby se jí pak lépe pochodovalo. Během dalšího výstupu bylo stále co obdivovat: hory, květenu, sviště a skalního orla. Naše nadšení nebralo mezí, když jsme zjistili, že naše cesta nevede pořád jenom nahoru, ale že začíná konečně také klesat. Dokonce se nám podařilo nahodit na rty zpěv. Pak jsme dorazili do lesa, který byl cílem onoho dne. Po večeři jsme hned znavení usnuli. Třetím dnem jsme se zrána vydali na cestu k táboru. Naši dobrou náladu nám ani déšť nepokazil. Konečně jsme došli - unavení, avšak veselí - do Sagognu, dějiště našich zmrzlinových hodů. Čím více se blížila Válenka, tím se naše kroky zrychlovaly. V táboře nás očekával velký jásot, že jsme "jako banda líná našli Válenku u Rýna".

BROUČEK

KRESBA VÁLENDY JE VÝTVOREM LAPIŇÁKA. V záloze ještě máme Liščinu.

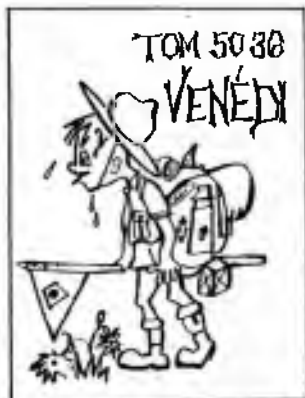
SKAUTING VE DNEŠNÍM
ČESKOSLOVENSKU:

VENÉDI

nic konkrétního. Pravá to příležitost pro své síť na východ od železné opony...

Hodně se mluví o tom, že zakázaný skauting existuje v ČSR i nadále. Nikdo však neví TÁM TAM, který rozhodil

Skrytý skauting nemůže v ČSR vyvíjet činnost pod svým pravým názvem.

DRUHÁ STRANA KALENDÁŘÍKU PRO LETOŠNÍ ROK.

Skauti jsou členy různých krycích organizací: Svazarmu, najdeme je v rozmanitých turistických kroužcích apod. Tato situace velmi připomíná ilegální skautskou činnost za prvé /německé/ okupace. Tolik o všeobecné situaci ve dnešním Československu.

V jednom českém městě jsme objevili oddíl Venédů /název jednoho kmene západních Slovanů/. Tento oddíl má pět družin: dvě dívčí, dvě chlapecké a roverskou. Heslem Venédů je "Ich dien!", oddílový pokřik zní: "Venédský bojovník z prachu se zved', za sluncem otoč svých vydal se vpřed!" Tito skauti zdraví levičkou. Plně dodržují skautský zákon, ve

kterém z bezpečnostních důvodů trochu pozměnili formulaci. Namísto "skaut je...", říkají "člen oddílu je..." Zbytek je naprosto totožný s naším zákonem. Oddíl tajně vydává již třetím rokem časopis SKAVEN /11 čísel ročně/. Zatím se nám ho nepodařilo obstarat. Venédi nosí jednotné stejno kroje: světlezelené košile a hnědé kalhoty/sukně. Děvčata všem ušila zelené šátky. Mocipáni jim nošení těchto šátků sice zakázali, avšak členové oddílu toho nezbájí. Venédi pravidelně podnikají o víkendech výpravy. O letních prázdninách jezdí na vlastní tábor. Předložský se jmenoval Kamenná stezka, loňský Sedmá kavalérie. Venédi vlastní jak oddílovou, tak družinové vlajky. Všichni členové oddílu mají skautské přezdívký. Zda skládají i slib se nám prozatím nepodařilo zjistit.

OLD KIWI

PROROCKÁ SLOVA Z ROKU 1968 (?)

Tato slova citujeme z českého časopisu SKAUTING. Napsáno v roce 1968:

Emigrace odtržená od vlasti těžko může znamenat nějaký přínos pro skautské hnutí. Mládež sdružená v těchto organizacích se rychle přizpůsobuje novému prostředí a splývá s ním, nehledě k tomu, že tyto organizace nemají příliv nových členů a tak jsou během doby odsouzeny k zániku.

ALBUMY
NA FOTOGRAFIE Z TÁBORŮ
V PĚKNÉ PAPIROVÉ VAZBĚ
Kč 15,-.

Na vachů každému a v hodvábí poštu
tému aviatní nabídku. Objednejte v
NAKLADATELSTVÍ F. ŠTENLÍKA,
Praha-Letná, Sídhova 289.

OLD KIWI FAN CLUB Old Kiwi jednohlasně odhlasoval založení tak dlouho potřebného OLD KIWI FAN CLUBU /OKFC/, jehož se stal jediným členem. Tato masová organizace vydává brizantní publikaci THE BEST OF OLD KIWI /titulní strana vlevo/. Zvláštní pozornosti zaslouží stránky, kde tento jedinečný autor čtenáře neohroženě seznamuje s exkluzivitami, které neprošly cenzurou TANTAMU. Zmíněná tiskovina, vycházející momentálně v nákladu jednoho výtisku, je určena všem členům OKFC. Člen OKFC má pouze dvě povinnosti: 1. nadšeně Old Kiwiho obdivovat /to přijde časem samo od sebe/, 2. zaslat roční předplatné /čtyři různé kovové skautské odznaky/ do hlavního stanu OKFC, jenž je shodou okolností v redakci TANTAMU.

ZNÁMKY VE PROSPĚCH DĚTÍ CELEHO SVĚTA.

1. prosince t. r. přijdou opět do prodeje tradiční předvánoční serie švýcarských známek „Pro Juventute 1946“. Nízkým příplatkem ke každé známce uhradíte se dětem z celého světa pobyt ve švýcarských ozdravnárnách a sanatoriích. Tyto příplatky, z nichž bude mít prospěch i mnohé československé dítě, jsou i z filatelistického hlediska sympatické. čemuž nasvědčuje jejich velká obliba. Pro svoji dokonalou úpravu budou se jistě líbit i těm, kdo známky nesbírají.

SKAUTKA /1946/

VÁLENDÁ: stavba přístřešku.

dopisy na redakčním stole

Děkuji za čumkartu z Válen dy. Má Netopýřův "rohlik" něco společného s indiánským symbolem července? Já totiž v tom horním, ukousnutém, konci rohlíku vidím dvě zrna kukuřice, což je dle Setona značení pro měsíc červenec /převzato z indiánského obrázkového písma/. Nebo to jsou Netopýřovy tesáky, když svačiči? To vpravo dole je svastika? Můžete mě laskavě vysvětlit to celé "zašifrování" oně čumkarty? Prostudoval jsem celou svou sbírku literatury, ale tuto "inovovanou" symboliku neznám a rád se poučím! A ještě něco: nad znakem Válen dy je - jakoby - francouzská dvoupostel, čili válen da /ustlaná/.

Kondor /ČSR/

Kondorův dopis zasíláme Netopýřovi k vyjádření. Má to však jeden háček: Netopýř dokáže ručnější uhnědat pět linorytů, než odepsat na jeden dopis...

SKAUTIŠKAS JUMORAS

"Mama, kam tu taip šauki, užsilipusi ant sofos? Tai tik nekanksminga gyvatele."

/Ze SKAUTU AIDAS, časopisu litvských skautů v exilu./

STRÁNKU PŘIPRAVIL OLD KIWI

TAMTAM ODHALUJE TEHDEJŠÍ ŘÁDĚNÍ NYNĚJŠÍCH OLD SKAUTŮ

HOVORÍME SE
SPISOVATELEM
VLADIMÍREM
SKUTINOU /66/

DNES: SPISOVATEL VLADIMÍR

TAMTAM: "SLYŠELI JSME, ŽE JSTE TAKÉ SKAUTOVAL. KOYPAK TO BYLO?"

VLADIMÍR: "Na blížícím se stáří jsou nejhorší tři věci: zaprvé páměť a ty druhé dvě jsem již zapomněl, z čehož plyne, že jsem skautoval již dávno. Jak se říká v Babičce Boženy Němcové: >Dávno, dávno tomu.< Skautské oddíly existovaly i v době okupace /mám na mysli tu prvou, hitlerovskou/. Tyto oddíly se ukryly v letech války pod Klub českých turistů a říkaly si Káčata. Hned po květnu 1945 ožila slavná Šipka, již jsem měl tu čest být sounáležitostí až do roverských let. Nevím, proč jsem si nevyšloužil žádnou přezdívkou. Říkali mi a říkají furt Vláďa."

TAMTAM: "JENŽE PO KOMUNISTICKÉM PŘEV RATU BYLO TAK ŘÍKAJÍC PO PTÁKACH..."

VLADIMÍR: "Kdepak! Šipka po únorovém puči 1948 žila dál. Až do roku 1950, kdy byla velká většina vedoucích a činovníků pozatýkána a odsouzena ke dlouholetému vězení. Dr. Skála-Čil 15 let, Dáša Skálová-Rakša 15 let, dr. Průcha 15 let a tak dál. Major Nechan- ský, rovněž předválečný člen Šipky, byl popraven. Nevesely truchlivy byly ty skautské kraje..."

TAMTAM: "DAL VAM SKAUTING NĚCO PRO ŽIVOT?"

VLADIMÍR: "Naučil jsem se žít, vědět, že člověk je nejkrásnějším výtvozem přírody a že život, aby stál za něco, potřebuje SVOBODU, TOLERANCI, HUMOR!"

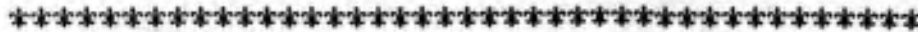
TAMTAM: "DĚKUJEME VÁM, VLADIMÍRE, ZA ROZHOVOR. AŽ SE JEDNOU BUDETE NUDIT, MŮŽETE PRO TAMTAM NAPSAT NĚJAKÝ LEGRAČNÍ SKAUTSKÝ ZÁŽITEK."

Rozmlouval Old Kiwi

Takto vypadá Vla-
dimír dnes. Od dob
svého ekautování
se sice trochu
změnil, avšak sly-
šeli jsme, že byl
vždycky fešák!

POZNÁMKA REDAKCE: náhodně jsme v našem malém archivečku našli krve-
lačný článek Rudého práva o komunisty inscenovaném procesu, na kte-
rý pan Škutina smutně vzpomíná. Zveřejňujeme na příští stránce. Ta-
to zrůdnost se dá za pomoci lupy přečíst. Poproste rodiče o vysvět-
lení různých výrazů komunistického slangu. A potom - potom děkujte
Bohu za to, že smíte žít ve svobodné zemi!!

V redakci jsou na výměnu připra-
veny zobrazené československé
odznaky. Pozor! Bestiálně zmen-
šeno! Vlčácký slibový odznak mě-
ří ve skutečnosti 4 cm.

Děkujeme Rolfíkovi z Curychu za
huňaté ocasy, ohánky a vrtí-
ohvosty, které nám věnoval.

Nepřátelé naší mládeže odsouzeni

PRAHA 16. května (ČTK) — V minulých dnech bylo provedeno za účasti mládeže z pražských průmyslových závodů a škol před senátem státního soudu v Praze veřejné líčení s vedoucí protistátní skupinou bývalých funkcionářů t. zv. Junáka, kteří spekulující na novou světovou válku a na návrat kapitalistického zřízení v naší zemi, organizovali protistátní rozvratné buňky z bývalých skautských funkcionářů.

Včasnými zásahem našich bezpečnostních orgánů byli odhaleni a před soud postaveni tyto škůdci: Dr Karel Průcha, středoškolský profesor, František Němec, středoškolský profesor, RNDrPh Mr Miloslav Stržínka, lékárník, František Jandus, vedoucí prodejny Chemodroga, Karel Grimm, úředník, Ivan Mikšovič, redaktor, František Reiser, technický úředník, František Novotný, projektant, Milan Dražík, herec a Jan Homoláč, bývalý obchodník.

Obvinění byli v době předmnichovské republiky většinou význačnými funkcionáři skautingu. Skautské hnutí založené anglickým generálem Baden-Powellem je jedním s prostředků vládnoucí buržoasie, jímž se má odvracet pozornost mládeže od spravedlivého boje pracujících proti vykořisťování. Falešnými hesly o vlastenectví a bratrství všeho lidstva desorientuje skauting myšlení mládeže, kterou ve skutečnosti vyzdvihováním anglosaské kultury a způsobu života zbavuje národní hrdosti.

Po vytvoření jednoty naší mládeže, kterou přineslo únorové vítězství lidu, nesměli se obvinění s tím, že byli zbaveni možnosti působit rozvratně na mládež a dali se na cestu protistátní činnosti.

Od konce roku 1949 vytváří obviněný dr. Průcha spolu s Němcem a Grimmem protistátní skupinu. Koncem roku 1950 obviněný Průcha urychluje průběh příprav v dobudování své protistátní sítě a získává Mikšoviče, Stržínka a Janduse, s nimiž vytváří ilegální ústředí. Snaží se navázat také styk se zrádnou emigrací, aby jejich činnost mohla být koordinována s činností úprchlých zrádců. Z těchto důvodů obviněný Průcha vypracoval na jaře 1951 memorandum, které zaslal ilegální cestou do zahraničí.

Celá tato skupina se chtěla v případě zvratu pomoci ozbrojených bojůvek zmocnit majetku, patřícího Československému svazu mládeže a zejména tiskářských podniků »Mladé fronty«. Obviněný Jandus měl se stát vedoucím bojůvek.

Obviněný Průcha, který byl vedoucím celé organizace, vypracoval také směrnice pro t. zv. »vůdcovské zkoušky«. Pod rouškou těchto zkoušek připravovali někteří obvinění získané příslušníky t. zv. »zlaté mládeže« pro funkce vůdců jednotlivých bojůvek a pro funkce vedoucích t. zv. »skautských oddílů«, které měly zahájit svoji činnost po nové, imperialisty rozpoutané světové válce. Obviněný Průcha také s funkcionářem bývalého Junáka a členem protistátní organizace Nebeským podnikl testu na Moravu, aby tam vyhuboval další protistátní bandu.

Celá zločinná činnost těchto škůdců byla pokračováním již zneškodněných protistátních skupin bývalých skautských funkcionářů dr. Skály, Dagmar Skálové a dalších, kteří se již v roce 1949 pokoušeli za přímé podpory amerických imperialistů o ozbrojený protistátní puč a o nastolení starého kapitalistického řádu.

Senát státního soudu po dvoudenním hlavním líčení, ve kterém byly prokázány zločiny obviněných, uznal obviněné vinnými trestnými činy velezrady, případně sdružování proti republice a odsoudil je k trestům odnětí svobody, a to:

Dr Karla Průcha na 15 let, Františka Němce na 12 let, dr. Miloslava Stržínka na 10 let, Františka Janduse na 11 let, Ivana Mikšoviče na 10 let, Karla Grimma na 10 let,

a ostatní obviněné k trestům odnětí svobody od 6 měsíců do 6 let. Dále bylo vysloveno propadnutí celého jmění u dr. Průchy, Němce, dr. Stržínka, Janduse, Grimma, Mikšoviče a Reisera, u ostatních obviněných propadnutí jedné poloviny jmění.

U všech odsouzených byla vyslovena ztráta čestných občanských práv, a to u dr. Průchy, Němce, dr. Stržínka, Janduse, Grimma, Mikšoviče na 10 let, u Reisera na 5 let a ostatních na 3 roky.

NÁS VÝSADEK

Když větší skauti odešli z Váleny na tří-
denní puták, dvě skupiny těch zbylých šly
na výsadek. Také my: Tečka, Skřítek a Štěně.

Roli nás měl někam zavézt. Než nastartoval autíčko, uběhlo dosti ča-
su, ale potom jsme se tryskem vyřítili do dobrodružství. První bylo,
že jsme zapoměly šátky na zavázání očí, takže si Skřítek sundala
brýle, Tečka si dala před obličej klobouk a já jsem si převázala oči
šátkem, který jsem vzala, kdyby si někdo zlomil ruku a musely bychom
použít prakticky teoretické znalosti první pomoci.

Jeli jsme asi půl hodiny a po cestě jsme vzali jednoho stopaře, kte-
rý vyvaloval oči, když slyšel, že nesmíme vědět, kam jedeme. Ve Flim-
su ho Roli vysadil a potom už jsme začaly nadávat, že je to moc da-
leko atd. Ale Roli se o to vůbec nestaral a jel dál, až jsme uvidě-
ly skupinu seníků, kam jsme se šly zeptat, jestli tam smíme přespat.
Jenomže se ukázalo, že tam žije nějaký opilý pán. A tak jsme raději
zase pomaloučku couvaly k autu. Tam jsme konečně Rolího přemluvily,
aby nás dovezl blíže k táboru.

Tam jsme také našly seníky, jenomže byly zavřené. Tak jsme chtěly
spát v lese, ale tam byla nasypaná hromádka listí a tak jsme utekly
a říkaly, že u hrobu spát nebudeme. Konečně, po dlouhém hledání a
pomalém belhání do prudkých kopců, jsme našly seník, který všem vy-
hovoval. V půl jedenácté jsme konečně padly do sena.

Ráno jsme po sedmé hodině vstaly a po vydatné snídani se vydaly k
táboru. Hned u prvního obchodu jsme si koupily zmrzlinu a pomalými
krůčky jsme se šouraly dál. Poblíž vísky Valendas jsme našly nád-
herné místečko u vody. Zůstaly jsme tam přes dvě hodiny. Poobědva-
ly jsme /zapálily jsme oheň skoro jednou sirkou/ a pak jsme si ve
Valendas koupily další zmrzliny.

Do tábora jsme se vrátily před odpolední svačinou. Hned jsme padly
na ma račky. Ne únavou, ale proto, že nám z toho všeho jídla bylo
špatně.

ŠTĚNĚ

OSOBNÍ ZNAKY

/zleva/: Nšo-Či, Ve-
verka, Klíště a Kr-
tek.

JACA LIJECHT MACHA!

Úplně obyčejná situace. Měli jsme přivést na dopravní inspektorát obytný přívěs ke kontrole. Doma jsme ještě všechno vyzkoušeli: světélka blikala, svítila, zářila. Až oči přecházely. Horší to bylo, když zachmuřený chlapík - kterým se v této zemi /bůh sud proč/ říká expertík - zachrochtal něco ve smyslu "Jaca lijecht macha!" Lijeht nýd xí. Alespon vpravo.

Expertík se očividně natrusil a se slovy: "Go gšrýeba. Reparire!" někam odtáhl. Byli jsme "picili" moc zoufalí, neboť jak "lijecht macha", když jedna žárovka očividně zaklepala bačkoramí. Vtom k nám přiběhl mladík, který ve vedlejším pásu taktéž čekal na kontrolu a vrazil nám do rukou sadu roztočivých žárovek. "Jedna z nich bude jistě pasovat", ujistil nás. Měl pravdu. Jedna ze žárovek nás spasila, takže ani znechucený expertík, který se mezitím přiklátil napřepět, žádnou tragédií neseznal.

Zmíněnému zachránci jsme mnohokrát děkovali, žárovku mocně přeplatili, což nežádal. Avšak to není podstatné. Mladík nám nezištně pomohl v nouzi. Snad to byl skaut, na což jsem se bohužel nezeptal, neboť jsem měl nervy v kýblu.

Lidé si mají navzájem pomáhat. To víme všichni. Spontánní pomoc neznámého mladíka nám ušetřila jedno další zabité odpoledne a téměř 50 franků za novou kontrolu, jak mě dodatečně ujistil zachmuřený expertík.

Nevím, kdy potkám člověka v podobné nouzi, abych mu mohl nabídnout svou pomoc. /Převádět bačičky přes ulici již moc dobře nemohu, protože jakmile mě nějaká babička na kraji ulice zmerčí, převede mě hbitě sama./

Vraťte neznámým lidem onen dobrý skutek neznámého mladíka se žárovkou. Nemohu totiž stát celé léto u jezera a čekat, že se někdo začne topit, abych pak do vln poslal Kiwinku... OLD KIWI

Velmi zajímavé časopisy vydávají exiloví skauti z Ruska. "Skaut-Rozvědčik" /viz ilustraci dole/ vychází 4x ročně a je určen dětem do 12 let /náklad 300 kusů/. "Carskoselský táborák" je ročenkou jednoho newyorského oddílu. Pro vůdce a činovníky vychází mj. měsíčník "Věstník vedoucího" a nepravidelník "Zkušenost".

* PODROBNĚJŠÍ MAPU tehdejšího tzv. protektorátu Čechy a Morava shání Rolfík. Bude podkladem jeho téměř vědecké práce o bankovkách, které kdy platily na území ČSR. /NABÍDKY DO REDAKCE/.

MNOHO KUČAŘŮ ZKAZÍ KUČAŘKU!!!

Schweizerische Zentralstelle für Flüchtlingshilfe (SFH) Office central suisse d'aide aux réfugiés (OSAR)

Kinkelstrasse 2, 8006 Zürich
Telefon 01/3619640
Postfach 279, 8035 Zürich
Postcheck 80-20416

Zürich, 22. Juli 1986 Hb/sb

Sehr geehrter Herr Kukal

Herzlichen Dank für Ihre Ueberweisung von Fr. 300.-- (Tschechische Pfadi), die Sie uns im Anschluss an den Tag des Flüchtlings überwiesen haben. Das Geld wird Flüchtlingen in der Schweiz zugute kommen.

"Wer sich einsetzt, setzt sich aus". Dieser Satz gilt ganz besonders für die Flüchtlingshilfe. Wer Partei ergreift für diese "Fremden", braucht Zivilcourage. Das war 1936 so, als die Schweizerische Zentralstelle für Flüchtlingshilfe gegründet wurde, und heute ist es nicht anders. Geben wir es zu: Flüchtlinge stören. Sie fallen auf, sie erinnern uns an Krieg, an Intoleranz und Elend in der Welt. Das ist unbequem, und davor will man sich schützen.

Also - einfach die Augen schliessen? Das wäre kaum eine Lösung. Besser ist, sich für Flüchtlinge zu engagieren: Sich gegen jede Form von Fremdenfeindlichkeit wehren; ein gutes Wort einlegen, wenn Flüchtlinge Wohnung oder Arbeit suchen - oder eine Aktion durchführen, wie Sie sie durchgeführt haben.

Nochmals herzlichen Dank für Ihr Engagement und

freundliche Grüsse

SCHWEIZERISCHE FLÜCHTLINGSHILFE (SFH)

Walter Schmid
Zentralsekretär

Heinz Haab
Projektleiter TdF

Z HISTORIE DRUŽINY TYGRU

145114 - 3910 - 267813 - 121516

D	S	T	R	B	E	E	Č	U	R	T	B	L	A	-	J
U	D	M	D	N	E	Y	L	E	V	S	K	U	É	O	Ž
E	E	Ž	A	X	Č	S	N	A	H	E	C	K	N	V	
A	N	T	E	A	T	N	I	Y	A	A	P	S	O	Ř	N
A	S	T	Y	T	O	CH	E	A	S	O	Č	E	Č	P	
Y	J	R	L	A	E	S	K	I	S	D	I	K	N	Z	O
L	A	R	Y	Ů	S	K	T	O	H	S	L	U	S	K	Ě
M	K	U	V	E	L	T	CH	E	T	A	O	Z	Y	U	A

Šest dráčků

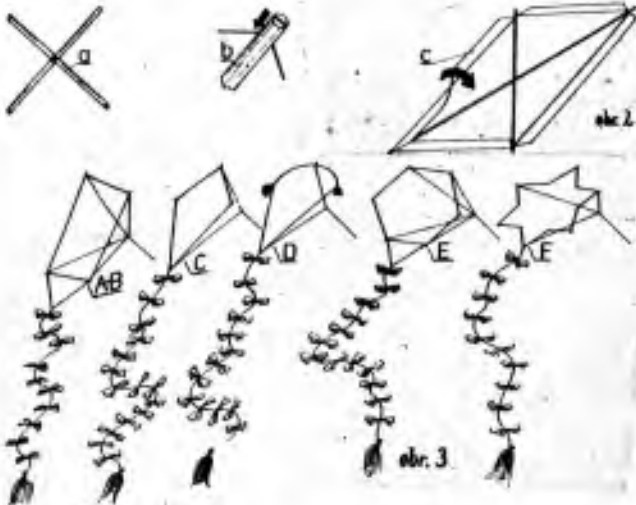
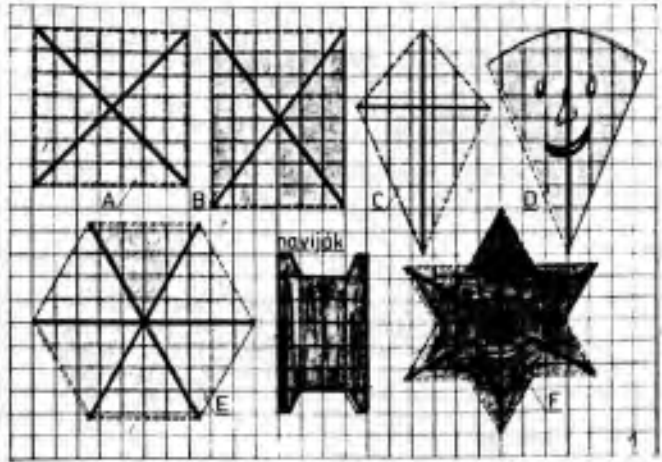
Materiál :

lipové špejle,
hedvábný papír,
režné nitě, bílá
lepicí pasta, pr-
kénko a 2 bukové
tyčky.

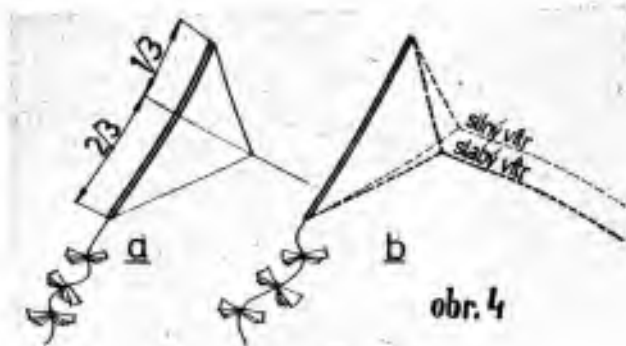
Typ dráčka si vy-
bereme z výkresu 1.
Jeden dílek před-

stavuje 30 mm. Čtvercové psaníčko A má každou stranu dlouhou 7 díl-
ků. Délka skutečná bude tedy 7 x 30 mm, tj. 210 mm. Podobně si od-
vodíme i rozměry ostatních draků. Stavba je v podstatě stejná
u všech typů. Poněkud se liší pouze "Baba" D, která má horní špej-
li prohnutou.

Nejprve naměříme přesně středy obou špejlí a v tomto místě je
svážeme k sobě podle obr. 2a. Konce špejlí opatrně ostrým nožem
nařízneme a zářezy vedeme po obvodě režnou nit /obr.2b/. Nit v zá-
řezech zalepíme, stejně jako střed kostry. Položíme na hedvábný
papír, který ustříháme podle kostry tak, aby na každé straně zůsta-
lo asi 1,5 cm na přehnutí a přilepení. V rozích papír odstříháme.
Přesahující papír natřeme lepidlem a podle obrázku 2c přehneme
přes nit a přilepíme k ploše psaníčka. Naprosto stejným způsobem

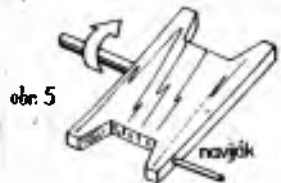
zhotovíme koso-
čtverečnou ba-
bu C. Také
drak D se jme-
nuje baba. Hor-
ní lištu můžeme
ohnout z lipové
špejle, lepší
je však použít
kousek rákosy,
bambusu nebo
proutek. Také
obě hvězdy E i F
vyrobíme jako

psaníčka. Přidáme vlastně jednu špejli navíc. U hvězdy F docílíme ostrých lomů tak, že obvodovou nit necháme trochu volnější a ke středu vedeme další nit, jejíž tahem se obvodové nit "prolomí".

U všech draků je ocas stejný. Na tenký provázek nebo reznou nit navazujeme asi po pěti až 6 centimetrech předem nastříhané obdélníčky papíru, naskládané do harmoniky. Vějířky vložíme do připraveného oka a stáhneme. Zmáčknutím uprostřed se složený papírek pěkně rozloží a utvoří malý vějířek. Papírky i střepec mohou být různobarevné.

Jak uděláme střepec? Nastříháme ze všech barev papírů obdélníčky, jejichž kratší /1:3/ strana bude délkou střepece. Papírky položíme na sebe a nastříháme je asi do tří čtvrtin tak, aby vznikl jakýsi hřebínek. Pak celý balíček zavineme do roličky a za nenastříhaný konec přivážeme k ocasu. Správná délka ocasu, velmi důležitá pro dobrý let, má být 3-4krát větší, než uhlopříčka psaníčka. Ocas přivážeme na nit, volně spojující oba spodní konce /rohy/ draka /obr.3/.

Psaníčka A-B a hvězda E mají ocas upevněn na závěs z rezné nitě. Baby C a D a hvězda F mají ocas uchycen na konec kostry.

Nejdůležitější pro správný let draka jsou věhy. Zhotovíme je podle obr.4. Draka položíme na stůl a reznou nit natáhne podle obrázku 3a. Baby C a D mají jednoduchý závěs. Psaníčka A a B a hvězda E závěs dvojitý. Hvězda F má závěs uchycen ve třech bodech. Vrchol závěsu je vždy v horní třetině modelu. Jestliže vane silný vítr, musíme posunout závěs výše. Stáčí-li se drak stále na jednu stranu, je potřeba posunout věhy do opačného směru.

A nakonec si vyrobíme podle náčrtu 3 a obr.5 jednoduchý naviják. Vyřizneme obrysy z prkénka nebo překližky, do boků navrtáme díry, zasuneme a zalepíme bukové kolíčky. Reznou nit přivážeme kolem navijáku a otáčením jí navijáme.

Kýv-li se drak do stran nebo havaruje, prodloužíme ocas. Nebo posuneme putací šňůru na vahách nahoru. Event. těžší ocas.

16. Světové skautské Jamboree se koná v Cataract Scout Parku, 70 km jižně od Sydney ve státě New South Wales ve dnech 30.12.1987 až 7.1.1988. Toto Jamboree bude dějinnou událostí nejenom pro mezinárodní skautské hnutí, ale i pro Australii.

Jamboree bude nejen prvně v Australii, ale i na jižní polokouli. Roku 1988 oslaví australský skauting 80. výročí a australský národ 200. výročí svého vzniku. Heslo Jamboree 1988 „Spolunažívání“ dobře zapadá též do 200 letě oslavy Australe – lidské vztahy, prostředí a zodpovědnost za budoucnost lidstva. Počítá se s účastí asi 13.000 skautů.

Cataract Scout Park je rozkošné místo asi 120 hektarů /3000 akrů/

veliké, leží v malebném údolí řeky Georges River. Místo je stálým tábořištěm a bude rozděleno na 9 podtáborů s dostatečným množstvím stromů pro stinná místa. Klima v čase Jamboree bude teplé, s příležitostnými dešti, teploty mezi 18 až 35 stupňů C.

Připuštěny budou oddíly s 32 účastníky a 4 vůdci, skauti v čase konání mohou mít 14 - 18 let. Podle předběžného odhadu bude poplatek asi mezi 3.500-4.000 DM. Již jsme se zúčastnili dvou posledních Jamboree – teď bude na vás, 11 až 15 letých, abyste se chovali tak, aby vám rodiče umožnili tento ve vašem životě jedinečný zážitek. Času na přípravu je ještě dost na to, aby oddíly zjistily zájemce a pak se sestavila zase nějaká ta naše výprava.

Data 16. Světového skautského Jamboree:

Příchod: 30./31. prosince 1987

Slavnostní zahájení: 1.ledna 1988

Trvání: 1.-9. ledna 1988

Slavnostní ukončení: 9. ledna 1988.

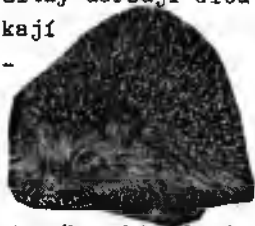
Kanadské listy

S M R T Í C Í L É Č K A

Už 20 miliónů let si to šupajdí ježek po zemi. Ale kdo ví, zda přežije ještě dalších 100 let. Jeho bodliny ho sice chrání před přirozenými nepřáteli liškou, jezevcem a výrem, ale nikoliv proti plechové lavině na silnicích. Asfaltky udržují dlouho do noci teplo, nasáté během dne a proto lékají brouky a mýry. Ty jsou ježkovou potravou, hlavo-dově se za nimi řítí a bídně končí pod pneumatikami vozidel.

Při té příležitosti výzva zoologů přátelům zvířat, tudíž i skautům : Berete-li

si ježka o pozdním podzimu do péče, pek jen takového, který váží méně než 700 g. Těžší ježci normálně přežijí zimu i bez člověka.

ČOCHTANI NA ARDÈCHE V minulém TAMTAMU jsme se zmínili o tom, že Čochtani se chytají "zlodičkovat" francouzskou řeku Ardèche. Míša nám napsal o tom, co tam Janaš, Lubá, Štíča, Duša, Pída, Silvie, Olína, Prokop a on prožili.

První tři dny cesty jsme strávili na Sokolském sletu v Curychu. Zatančili jsme tam Českou besedu, kterou jsme nacvičili s Mámou.

Ze Švýcarska jsme jeli k Ardèche, říčku v divoké krajině, vzdálenou asi 60 km od francouzského Avignonu. Tam jsme měli smůlu, protože jsme již nestačili nakoupit potraviny. Potom jsme každý den museli jíst kaše z vloček, rýže, masa, papriky a polévkových kostek. Moc dobré to sice nebylo, ale zato výživné.

Žádnou loď jsme nerozbili /!!! - pozn.redakce/ a pouze posádka jedné kanoe se seznámila s říční vodou více, než jí bylo líbo. Když jsme sjeli Ardèche, chtěli jsme se podívat, jak plují na divoké vodě profíci. Jeli jsme proto do Bourg St.Maurice. Tam se na řece Isère konalo předmistrovství světa na divoké vodě. Setkali jsme se tam i s československým mužstvem. S krajany jsme prožili dva hezké večery u táboráků a ukázali jim, že i my v exilu umíme zpívat mnoho českých písní. Když jsme se měli vracet domů, každý z nás by tam ještě alespon jeden týden zůstal.

Závěrem chci poděkovat Mámě za nacvičení tance, bernským skautům za nocleh v klubovně a Lubošovi, že nás vozil opatrně jako vejce.

MÍŠA

POZDRAVOVNA

Posílám pozdrav z předjarní Austrálie. Srdečně se smějí kariketuře Leonida Konga z posledního Tamtamu. Jsem rád, že při našem neštěstí stále máme smysl pro humor. Děláte to dobře a já vám tady pod Jižním křížem držím palce.

- Akela -

Z tábora HOVADO 86 v Nessern v Rakousku 22 podpisů

TAMTAMOVÍ MECENAŠI

Jiří Hübner, Bern	2,--	Škvorovi	35,--
Majerníkovi, Bear	20,--	Hajný	5,--
Nejmenovaný z Bađenu	5,--	Rolfík z Curychu	10,--

Srdečný dík !

CAMPOREE 1987 v U.S.A. se nekoná pro neočekávané problémy, jak oznamuje Don Howard z Princetownu Mass.

STANOVE DÍLCE bernského oddílu odvezla z I.Exiloree v Glattu omylem jiná jednotka. Ohleste se Mámě !

DRUŽINA TYGRŮ : 4.pokračování nám bohužel do uzávěrky nedošlo.

VSTUPUJEME DO 14.ROČNÍKU pravou nohou vpřed. Hrdé jubileum a důvod k oslavě, ale taky útok na peněženku čtenářů. Švýcarským příkládáme složenku, mimošvýcarské prosíme o zaslání předplatného v ekvivalentu 10 SFR.

A.Z. 8021 Zürich 1
Postretouren an :
Postfach 295
CH-8021 Zürich 1
Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz.

Válenda 1986

/na melodii Opouštím svůj rodný kraj .../

1. Opouštíme Váledu,
spacák, podsedu i stan,
opouštíme krásný tábor náš.
Válenda byl tábor náš,
tam jsme měli krásný čas
a teď loučíme se s táborem.
2. Cizím krajem se plížím,
puchýře své prohlížím,
ale to mi je tak asi fuk.
Když jsem náplast tasit chtěl,
zdravotník mne předešel
a teď pajdám zraněn sem a tam.

Ref.

- Ref. Ó Váleno, ó Váleno,
tábore náš,
krásně nám tu bylo hej,
jej, jej.
Domů vede cesta má,
ale přece je smutná,
snad se někdy brzy sejdem zas.
3. U Rýna byl tábor náš,
tam jsme měli noční stráž
a dva kluky z Jižní Afriky.
Ze Švédska tam Viking byl,
s Žemkem, Dobkem věž stavil,
ale teď se všichni loučíme.

Ref.

Kolektivní dílo družiny Žeb

TANTAM - ČTVRTLETNÍK ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ VE ŠVÝCARSKU. Náklad 200.
Redakce: evropská - Old Kiwi (Jiří Čejka, Sonnenbergstr.98, 8610 Uster)
zaoceánská - Štír, Idaho Falls, USA.

Administrace: 8021 Zürich, Postfach 295.

Odpovědný redaktor: Cookie.

Roční předplatné: pouhých 10 franků. (Finanční podpory velmi vítány).

Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17-988

Fribourg pro BC 533 30.010771/0.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 15.12.1986

KDO NEČETL TANTAM - NEŽIL!